

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03 august 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, în privința inculpaților

*Tofan Victor xxxxxxxx, născut la
xx xxxxxxxx xxxx în r-nul xxxxxx, locuitor al mun.
xxxxxxx, s. xxxxxx, str. xxxxxxx xx, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale;*

*Mazîl Iurie xxxxxx, născut la xx
xxxxxxx xxxx, originar și locuitor al mun. xxxxxxxx, s.
xxxxxxx, str. xxxxxxxxxxxxxxxx xx, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale;*

*Zaporojan Angela xxxxxx, născută
la xx xxxxxx xxxx, originară și locuitoare a mun.
xxxxxxx, s. xxxxxxx, str. xxxxxx x, cetățeană a R.
Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 07.07.2015 – 03.08.2016,
instanța de apel: 23.08.2016 – 18.04.2017,
instanța de recurs: 27.06.2017 – 26.09.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

CONSTATĂ :

1. Potrivit sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 03 august 2016, Tofan Victor și Mazîl Iurie au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 221 Cod penal, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

Zaporojan Angela a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că inculpații Tofan Victor și Mazîl Iurie, se învinuiesc în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 221 Cod penal, cu semnele calificative - deteriorarea intenționată a monumentului de istorie și cultură, luat sub ocrotirea statului.

Lui Tofan Victor i se incriminează că în perioada martie - mai 2014, aflându-se în s. Colonița, mun. Chișinău, acționând cu intenție, ignorând prevederile art.16 al. 2, 52, 59 ale Legii nr.1530 din 22.06.1993 privind ocrotirea monumentelor, în lipsa unui aviz pozitiv din partea Ministerului Culturii al R. Moldova și fără a coordona proiectul lucrărilor cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al R. Moldova, ignorând prevederile pct. 3 capitolul IV, subcapitolul B, din Hotărârea Guvernului nr.1009 din 05.10.2000 despre aprobarea Regulamentului privind zonele protejate naturale și construite, a instigat locuitorii s. Colonița, mun. Chișinău la deteriorarea gardului istoric al Bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din s. Colonița, mun. Chișinău, în rezultatul cărui fapt Mazîl Iurie și alți locuitorii ai s. Colonița, mun. Chișinău, neidentificați de organul de urmărire penală, au distrus o porțiune de aproximativ 45 metri a gardului istoric al Bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din s. Colonița, mun. Chișinău, care este inclusă sub nr. 282 în Registrul monumentelor R. Moldova ocrotite de stat, aprobată prin hotărârea Parlamentului nr.1531-XII din 22.07.1993, în acest mod fiind deteriorat monumentul istoric, luat sub ocrotirea statului.

Inculpatului Mazîl Iurie i se incriminează că în perioada aprilie - mai 2014, aflându-se în s. Colonița, mun. Chișinău, ignorând prevederile art.16 al. 2, 52, 59 ale Legii nr.1530 din 22.06.1993 privind ocrotirea monumentelor, în lipsa unui aviz pozitiv din partea Ministerului Culturii al R. Moldova și fără a coordona proiectul lucrărilor cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al R. Moldova, ignorând prevederile pct. 3 capitolul IV, subcapitolul B, din Hotărârea Guvernului nr.1009 din 05.10.2000 despre aprobarea Regulamentului privind zonele protejate naturale și construite, fiind instigat de către preotul satului, Tofan Victor, utilizând autocamionul personal de tip automacara „ZIL431810”, n.î. x xx xxx, intenționat a distrus o porțiune de aproximativ 27 metri lungime a gardului istoric al Bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din s. Colonița, mun. Chișinău, care este inclusă sub nr. 282 în Registrul monumentelor R. Moldova ocrotite de

stat, aprobată prin hotărârea Parlamentului nr.1531-XII din 22.07.1993, în acest mod fiind deteriorat monumentul istoric, luat sub ocrotirea statului.

Tot prin rechizitoriu Zaporojan Angela este învinuită că, pe parcursul anului 2014, aflându-se pe teritoriul s. Colonița, mun. Chișinău, activând în funcția de primar al s. Colonița, fiind persoană publică, acționând intenționat în vederea evitării procedurilor de achiziții legale (cererea ofertelor de prețuri), sub pretextul contribuirii la construcția gardului Bisericii Nașterea Maicii Domnului din s. Colonița, contrar prevederilor pct. 4 și 15 din Regulamentul achizițiilor publice de valoare mică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 148 din 14.02.2008, a divizat achiziția materialelor de construcții în trei contracte de achiziții publice de mică valoare în sumă totală de 95.645 lei, inclusiv: contractul nr. 15 din 20.02.2014, în sumă de 39.795 lei, semnat cu SRL „Metal-Exim”, în scopul achiziționării unui gard din fier cu elemente forjate; contractul nr. 34 din 28.07.2014, în sumă de 47.895,50 lei, semnat cu SC „Tincomerț-Grup”, în scopul achiziționării materialelor de construcții (cherestea, armură, ciment, pietriș, nisip și prundiș); contractul nr. 45 din 29.08.2014, în sumă de 8000 lei, semnat cu SRL „Stadrom-Grup”, în scopul achiziționării plăcilor din piatră. În acest mod, contrar prevederilor art. 14, 29, 76 și 77 din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2006, art.4 din Legea privind descentralizarea administrativă nr. 435-XVI din 28.12.2006 și art. 7, 8, 27 și 30 alin.1 din Legea privind finanțele publice locale nr. 379-XV din 16.10.2003, în conformitate cu care autoritățile administrației publice locale prevăd și respectiv execută cheltuieli în scopul asigurării funcționării instituțiilor publice și serviciilor publice din unitatea administrativ-teritorială conform prevederilor normative sus-menționate, în lipsa unei decizii a Consiliului local, depășind atribuțiile acordate de lege, ignorând faptul că Biserica „Nașterea Maicii Domnului” din s. Colonița, mun. Chișinău, conform prevederilor art. 3, 17 și 39 din Legea privind libertatea de conștiință, de gândire și de religie nr.125-XVI din 11.05.2007 și pct. 33 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Statutului provizoriu de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe din Moldova (Eparhiei de Chișinău și Moldova a Patriarhiei Moscovei) nr.848 din 23.12.1992, este persoană juridică cu patrimoniu distinct proprietate a Bisericii Ortodoxe din Moldova, Zaporojan Angela, a efectuat cheltuieli contrar destinației stabilite de către Consiliul local, din articolul II. 3. a Anexei nr. 1 la Decizia Consiliului satului Colonița nr.1/1 din 22.01.2014 („gospodăria comunală și gospodăria de exploatare a fondului de locuințe”), în suma totală de 95.654,50 lei, considerabilă pentru interesele s. Colonița, în vederea construcției gardului, care urmează a fi demolat în conformitate cu prevederile art.53 din Legea nr.1530 din 22.06.1993 privind ocrotirea monumentelor, deoarece a fost construit în locul unei părți componente a monumentului istoric luat sub ocrotirea statului - Biserica „Nașterea Maicii Domnului” din satul Colonița (inclus sub nr. 282 în Registrul monumentelor Republicii Moldova ocrotite de stat, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1531-XII din 22.07.1993).

Potrivit învinuirii, acțiunile inculpatei Zaporojan Angela sunt încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, cu semnele calificative - săvârșirea de către o

persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Instanța a reținut că ***inculpații Tofan V. și Mazîl I., nu au cunoscut că Biserica „Nașterea Maicii Domnului” din s. Colonița, mun. Chișinău este inclusă în lista monumentelor istorice luate sub ocrotirea statului***, în acest sens lipsind și careva semne informaționale, ***astfel nu li se poate imputa*** că ar fi intervenit intenționat în ***deteriorarea monumentului de istorie și cultură*** or, un asemenea monument constituie Biserica „Nașterea Maicii Domnului” și nicidecum gardul unic care împrejmuește cimitirul satului și biserica. Nu sunt motive de a nu crede declarațiilor inculpaților, martorilor, reprezentantului părții vătămate că starea gardului cimitirului și bisericii prezenta pericol pentru viața și sănătatea celor din jur, iar din circumstanțele stabilite în judecată, cu referire la prevederile art.14, 29 al Legii privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28.12.2006, Regulamentului cu privire la cimitire, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr.1072 din 22.10.1998, se constată că exploatarea și întreținerea cimitirelor este de competența administrației publice locale.

Prin probele administrate nu și-a găsit confirmare vinovăția inculpaților Tofan V. și Mazîl I., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 221 Cod penal, prin urmare, lipsind în acțiunile inculpaților latura obiectivă și subiectivă a componenței de infracțiune menționate, ***ei nu pot fi supuși răspunderii penale pentru fapta incriminată și urmează a fi achitați***.

Nerespectarea de către inculpați Zaporojan A. a pct. 4 și 15 din Regulamentul achizițiilor publice de valoare mică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 148 din 14.02.2008, prin faptul că a divizat achiziția materialelor de construcții în trei contracte de achiziții publice de mică valoare în sumă totală de 95.645 lei, inclusiv: contractul nr. 15 din 20.02.2014, în sumă de 39.795 lei, semnat cu SRL „Metal-Exim” în scopul achiziționării unui gard din fier cu elemente forjate; contractul nr. 34 din 28.07.2014, în sumă de 47.895,50 lei, semnat cu SC „Tincomerț-Grup” în scopul achiziționării materialelor de construcții (cherestea, armură, ciment, pietriș, nisip și prundiș); contractul nr. 45 din 29.08.2014, în sumă de 8000 lei, semnat cu SRL „Stadrom-Grup” în scopul achiziționării plăcilor din piatră, ***sunt acțiuni cuprinse de art. 327/1 alin. (3) Cod contravențional***, potrivit căruia, neplanificarea achizițiilor publice sau planificarea acestora cu încălcarea prevederilor actelor normative, nepublicarea invitației de participare și a anunțului de intenție, divizarea achiziției publice prin încheierea unor contracte separate în scopul aplicării altei proceduri de achiziție decât cea care ar fi fost utilizată conform actelor normative, și se sancționează cu amendă de la 25 la 100 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere. Reieșind din ***învinuirea adusă inculpatei Zaporojan A., care cuprinde mai multe capete de acuzare***, nu se face distincție pentru încălcarea menționată, or, asupra constatării și atragerii ei la răspundere în temeiul art. 327/1 alin. (3) Codul

contravențional, urmează să se expună organul sau persoana cu funcții de răspundere **conform competenței și procedurii contravenționale aplicabile.**

Prin urmare, în instanță nu și-a găsit confirmare vina inculpatei Zaporojan A. în depășirea atribuțiilor de serviciu și **că ea ar fi comis infracțiunea** prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, respectiv **lipsind în acțiunile inculpatei atât latura obiectivă cât și cea subiectivă a componentei date de infracțiune**, dânsa necesită să fie achitată.

3. Procurorul Iuri Lealin a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Tofan V. și Mazîl I. să fie recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 221 Cod penal, cu încetarea procesului penal din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, iar inculpata Zaporojan A. să fie condamnată în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani.

Apelantul a invocat că instanța de fond a ignorat probele concludente prezentate de acuzare și a pronunțat o sentință de achitare nefondată.

Alegațiile instanței privind necesitatea prezentării obligatorii unor concluzii ale experților, consemnate într-un raport de expertiză, sunt contrare prevederilor art. 27 alin. (2) din Cod de procedură penală.

În conformitate cu pct. 3 capitolul IV, subcapitolul B din Regulamentul numit, distanțele respective se calculează nu de la „perete”, precum a indicat instanța, dar de la „limita exterioară a teritoriilor aferente monumentelor de nivel național”, iar din materialele dosarului (concluziile specialistului Ion Ștefăniță, declarațiile martorilor, planul cadastral, prezentat de partea apărării) rezultă că gardul se află la limita teritoriului aferent Bisericii, or, careva măsurări nici nu erau necesare, deoarece distanța de 200 m începe a fi calculată de la gard, iar la caz a fost distrus însăși gardul.

În motivarea soluției, instanța de fond a făcut trimitere și la semnele laturii subiective ale infracțiunii, punctând că „în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpații Tofan V. și Mazîl I. nu au cunoscut că Biserica Nașterea Maicii Domnului din s. Colonița este inclusă în lista monumentelor istorice luate sub ocrotirea statului, în acest sens lipsind și careva semne informaționale”, însă nu s-a ținut cont că ambii inculpați sunt locuitori ai satului deja de mai mulți ani, iar inculpatul Tofan V. este și parohul Bisericii Nașterea Maicii Domnului. Mai mult, odată ce informația despre atribuirea obiectivului indicat la categoria monumentelor istorice ocrotite de stat a fost publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, justificările respective ale inculpaților nu mai sunt relevante, revenindu-le atât obligația de a cunoaște legile, dar și de a le respecta.

Argumentele acuzării pe episodul deteriorării monumentului istoric, expuse și în susținerile verbale, nu au fost luate în considerație de către instanța de fond:

1) Biserica „Nașterea Maicii Domnului” din s. Colonița este un monument istoric (conform pct. 282 din Registrul monumentelor Republicii Moldova ocrotite de stat, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1531-XII din 22.07.1993 și publicat în M/O RM nr. 15-17 art. 24);

2) gardul Bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din s. Colonița este parte integrantă a monumentului istoric (fapt confirmat prin declarațiile specialiștilor Ion Ștefăniță de la AIRM și Sergius Ciocanu de la Ministerul Culturii, precum și prin Raportul AIRM nr. 01-05/105 din 24.06.2015, recunoscut și anexat la materialele cauzei în calitate de document - probe care nu au fost combătute);

3) distrugerea unei părți din gardul istoric, adică deteriorarea monumentului istoric în ansamblu, este confirmată prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.10.2014, însoțit de foto-tabel, raportul AIRM nr. 01-05/105 din 24.06.2015 de evaluare a impactului asupra monumentului Bisericii Nașterea Maicii Domnului, din s. Colonița, mun. Chișinău prin demolarea neautorizată a unei părți din gardul acesteia, însoțit de un foto-tabel, precum și declarațiile martorilor;

4) participarea inculpaților Tofan V. și Mazîl I. la deteriorarea monumentului istoric rezultă din declarațiile lor proprii.

Instanța de fond a făcut trimitere la circumstanțe inexistente, menționând, precum că „anume organul colegial competent, Consiliul satului Colonița, a acceptat și confirmat alocațiile în sumă de aproximativ 100.000 lei pentru finisarea gardului de la biserică...”, dar la caz, nu există nici o decizie a consiliului local care să prevadă expres alocarea sumei de 100.000 lei pentru scopul numit. Instanța de fond a mai indicat că „relevant este și faptul că prin decizia nr. 1/5 din 12.02.2015, gardul de pe terenul pe care este situat cimitirul și biserica „Nașterea Maicii Domnului” a fost luat la balanța contabilă ca proprietate publică cu valoarea de 97.190 lei”. S-a neglijat că la momentul reconstrucției gardului, lunile aprilie-mai 2014, gardul respectiv nu se afla la balanța primăriei, or, nu puteau fi efectuate cheltuieli, de către primărie, pentru lucrări de reconstrucție. De menționat, că și decizia respectivă a consiliului local Colonița, posterioară timpului comiterii infracțiunii, a intervenit deja la faza judecării cauzei, cu aportul inculpatei Zaporojan A., care a exercitat în tot acest timp atribuțiile de primar al s. Colonița. În calitate de reprezentant al părții vătămate (Consiliului satului Colonița) a fost numit inginerul cadastral al primăriei s. Colonița, tot el juristul primăriei satului Colonița, Vasile Braghiș - funcționar public, aflat în raporturi de subordonare directă față de inculpata Zaporojan A. (în cadrul ședinței de desemnare a reprezentantului părții vătămate pe prezenta cauza penală, calitatea de raportor în fața consiliului local a avut însuși inculpata Zaporojan A., tot ea propunând candidatura respectivă). În loc să aprecieze critic anumite alegații ale acestuia vizavi de învinuirea adusă, instanța de fond și-a motivat soluția că „nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată nici cauzarea prejudiciului considerabil părții vătămate, reprezentantul primăriei satului Colonița Braghiș Vasile negând faptul...”.

Poziția acuzării vizavi de acest capăt de învinuire este că:

1) inculpata Zaporojan A., la momentul săvârșirii infracțiunii, exercita funcția de Primar al s. Colonița, fiind, în sensul art. 123 din Codul penal, persoană publică.

2) latura obiectivă a infracțiunii s-a manifestat prin încheierea, de către numita, a trei contracte de achiziții în baza cărora, din mijloacele financiare ale bugetului local, s-au achiziționat materialele de construcție necesare pentru „reconstrucția” gardului Bisericii „Nașterea Maicii Domnului”. În acest sens, depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege s-a manifestat prin următoarele elemente:

a) divizarea achiziției, în vederea evitării procedurilor legale de achiziții (cererea ofertelor de prețuri), prin încheierea a trei contracte separate, având, în ansamblu, același obiect („reconstrucția” gardului) și fiind finanțată din aceeași sursă (articol bugetar) - fapt care rezultă din conținutul contractelor numite, anexate la materialele cauzei în calitate de documente; actul privind rezultatele inspectării financiare tematice efectuate la Primăria s. Colonița din 12.03.2015, care a relevat încălcarea menționată și care nu a fost contestat de nimeni, inclusiv de către inculpată; declarațiile specialistului din cadrul Inspecției Financiare Bondari O. La începutul procesului de judecată, apărarea a declarat că va aduce în fața instanței un alt specialist în achiziții publice, care va combate probele acuzării privind divizarea achiziției - fapt care așa și a rămas doar o promisiune neîndeplinită;

b) achiziția s-a efectuat în lipsa unei decizii a Consiliului local: decizia nr. 8/1 din 23.12.2013, în anexa nr. 1, la care face trimitere apărarea, prevede doar alocarea de către Consiliu, pentru „gospodăria comunală”, a unei sume de 361 mii lei, fără a descifra expres această sumă. În context, descifrarea este o atribuție exclusivă a Consiliului local, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală și nu a primarului. Nici nota contabilă, care, chipurile, a fost prezentată consilierilor (dar de fapt nu a fost prezentată - fapt confirmat de consilierul Iarmenco M.), nici declarațiile primarului în cadrul ședinței Consiliului local din 23.12.2013, cu privire la doleanța de a „finisa gardul de la biserică” nu sunt părți integrante ale deciziei Consiliului local. Mai mult, decizia nr. 8/1 din 23.12.2013, la care s-a referit apărarea, la momentul comiterii faptelor, a fost deja modificată prin Decizia nr.1 din 22.01.2014, în conformitate cu care cheltuielile pentru „gospodăria comunală” au fost reduse de la 361 mii lei la 187,6 mii lei. Această nouă decizie iarăși nu a fost descifrată de Consiliu la momentul efectuării plăților respective, inculpata, asumându-și rolul autorității reprezentative și deliberative, a decis de sine stătător destinația acestor mijloace bănești;

c) „reconstrucția” gardului Bisericii din sat nici nu se încadrează în articolul „gospodăria comunală” - fapt declarat de către specialistul în achiziții publice în cadrul examinării cauzei, respectiv, achizițiile efectuate de inculpată nu pot fi fundamentate pe articolul menționat din bugetul local. Mai mult, acest gard, la momentul comiterii faptelor, nu se afla la balanța primăriei - fapt confirmat de către martorul Glijin O. (contabilul primăriei) și însăși de către inculpata Zaporojan A. Totodată, din ansamblul circumstanțelor cauzei (aservirea bisericii, organizarea lucrărilor de „reconstrucție” a gardului de către parohul bisericii, construcția

gardului în aceeași epocă cu biserica, etc.), dar și reglementărilor legale (art. 3, 17 și 39 din Legea privind libertatea de conștiință, de gândire și de religie, nr. 125-XVI din 11.05.2007 și pct. 22 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Statutului provizoriu de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe din Moldova nr. 848 din 23.12.92) rezultă că gardul „reconstruit” aparține Bisericii Ortodoxe din Moldova și nu comunității locale. Or, mijloacele comunității nu puteau fi alocate în scopurile indicate;

d) nu avea dreptul inculpata să încheie contractele menționate de achiziții și în virtutea normei prohibitive din art. 59 al Legii nr. 1530 din 22.06.1993 privind ocrotirea monumentelor, în conformitate cu care *„orice activitate care pune în pericol integritatea monumentelor urmează a fi coordonată cu organele de stat pentru ocrotirea monumentelor sau cu organele de autoadministrare locală. Executarea și finanțarea activităților nesancționate de organele competente se interzic”*;

3) în rezultatul faptelor ilicite a inculpatei Zaporojan A., s. Colonița a fost prejudiciat cu suma totală de 95.654,50 lei, adică suma contractelor încheiate de ultima și executate. Această sumă este considerabilă pentru localitate, ținând cont de coraportul acestei sume la cuantumul mijloacelor financiare alocate de Consiliului local în articolul „gospodăria comunală” pentru întregul an 2014 (187,6 mii lei) - mai mult de jumătate. Acești bani puteau și urmau a fi valorificați pentru necesitățile reale ale comunității locale și anume pentru gospodăria comunală și menținerea fondului de locuințe. Mai mult, cheltuielile efectuate de inculpata au fost zădărnice, întrucât, potrivit art. 53 din Legea nr. 1530 din 22.06.1993 *„persoanele fizice și juridice care au pricinuit daune unui monument sau zonei de protecție a acestuia vor readuce la starea inițială monumentul și zona de protecție, iar dacă acest lucru este imposibil, vor acoperi pagubele în modul stabilit de lege”*. Din declarațiile specialiștilor și documentele întocmite de acestea rezultă că readucerea în starea inițială a monumentului este posibilă, deci, gardul nou, construit din mijloacele financiare ale s. Colonița la decizia inculpatei Zaporojan A., va fi demolat în conformitate cu prevederile legale.

Cele menționate sunt suficiente pentru a sta la bază unei sentințe de condamnare pe toate capetele de acuzare.

Urmează a fi luat în considerație faptul, că prin Legea nr. 75 din 21.04.2016 a fost modificat Codul penal, art. 221 (distrugerea sau deteriorarea intenționată a monumentelor de istorie și cultură) fiind exclus și, în același timp, introdus art. 199/1 (deteriorarea sau distrugerea bunurilor din patrimoniul cultural), ultimul fiind mai grav, deoarece prevede pedeapsa cu închisoarea, or, în temeiul art. 8 din Codul penal, urmează să fie aplicată legea penală veche, adică art. 221 în redacția anului 2014 (timpul comiterii infracțiunii).

Totodată, a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pentru infracțiunea de deteriorare a monumentului istoric.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Tofan Victor și Mazîl Iurie au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 221 Cod penal, prin aplicarea art. 10 Cod penal, pe motiv că ***fapta nu este prevăzută de legea penală.***

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că prima instanță întemeiat a statuat că nu s-a demonstrat prin probe incontestabile existența tuturor elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, iar vinovăția inculpatei Zaporojan A. nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu legea procesuală penală, motiv din care sentința de achitare în privința inculpatei este întemeiată.

Prima instanță corect a ajuns la concluzia că fapta inculpaților Tofan V. și Mazîl I. nu întrunește elementele infracțiunii și a pronunțat o sentință de achitare în privința acestora, însă eronat a indicat motivul achitării lor potrivit art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, or, inculpații urmau a fi achitați din alt motiv, și anume că fapta lor nu este prevăzută de legea penală, conform art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

Astfel, prin Legea nr. 75 din 21.04.2016 a fost modificat Codul penal, art. 221 (distrugerea sau deteriorarea intenționată a monumentelor de istorie și cultură) fiind exclus și, în același timp, introdus articolul 199¹ (deteriorarea sau distrugerea bunurilor din patrimoniul cultural), ultimul fiind mai grav, deoarece prevede pedeapsa cu închisoarea.

Luând în considerare că prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal oferă un efect retroactiv Legii nr. 75 din 21.04.2016 privind modificarea și completarea unor acte legislative, prin care a fost abrogat art. 221 din Codul penal, aceste prevederi legale urmează a fi aplicate în privința inculpaților, astfel fapta inculpaților Tofan V. și Mazîl I. nu este prevăzută de legea penală, norma penală incriminată inculpaților fiind abrogată.

Prima instanță corect și întemeiat a conchis că gardul în sine nu este în modul legal stabilit ca monument de istorie și cultură, nici că face parte din ansamblul Bisericii „Nașterea Maicii Domnului”, care este recunoscută monument de istorie și cultură.

Nici o probă adusă de acuzare întru învinuirea lui Tofan V. și Mazîl I. nu indică că fapta inculpaților întrunește elementele infracțiunii.

Ținând cont de prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal și art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, inculpații Tofan V. și Mazîl I. urmează a fi achitați din motiv că fapta inculpaților nu este prevăzută de legea penală.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vasile Bolduratu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, referitor la menținerea achitării inculpatei Zaporojan A. pe art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța de apel nu a luat în considerație că atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești în instanță s-a stabilit vina ei în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanțele de judecată au indicat că „*anume organul colegial competent, Consiliul satului Colonița, a acceptat și confirmat alocațiile în sumă de aproximativ 100.000 lei pentru finisarea gardului de la biserică...*”. Însă, în speță, nu există nici o decizie a consiliului local care să prevadă expres alocarea sumei de 100.000 lei pentru scopul numit. Instanțele de judecată au mai indicat, că „*relevant este și faptul că prin decizia nr. 1/5 din 12.02.2015, gardul de pe terenul pe care este situat cimitirul și biserica „Nașterea Maicii Domnului” a fost luat la balanța contabilă ca proprietate publică cu valoarea de 97190 lei*”. S-a neglijat, în acest mod, că la momentul reconstrucției gardului, lunile aprilie-mai 2014, gardul respectiv nu se afla la balanța primăriei, or, nu puteau fi efectuate cheltuieli, de către primărie, pentru lucrări de reconstrucție. Decizia respectivă a consiliului local Colonița, posterioară timpului comiterii infracțiunii, a intervenit deja la faza judecării cauzei, cu aportul inculpatei Zaporojan A., care a exercitat în tot acest timp atribuțiile de primar al s. Colonița. Totodată, în calitate de reprezentant al părții vătămate (Consiliului s. Colonița) a fost numit inginerul cadastral al primăriei s. Colonița, tot el juristul primăriei s. Colonița, V. Braghiș - funcționar public, aflat în raporturi de subordonare directă față de inculpata Zaporojan A. (în cadrul ședinței de desemnare a reprezentantului părții vătămate pe prezenta cauza penală, calitatea de raportor în fața consiliului local a avut însuși inculpata Zaporojan A., tot ea propunând candidatura respectivă). În loc să aprecieze critic anumite alegații ale acestuia vizavi de învinuirea adusă, instanțele de judecată și-au motivat soluția că „*nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată nici cauzarea prejudiciului considerabil părții vătămate, reprezentantul primăriei satului Colonița Braghiș Vasile negând faptul...*”.

Poziția acuzării vizavi de acest capăt de învinuire este următoarea:

1) inculpata Zaporojan A., la momentul săvârșirii infracțiunii, exercita funcția de Primar al s. Colonița, fiind, în sensul 123 din Codul penal, persoană publică;

2) latura obiectivă a infracțiunii s-a manifestat prin încheierea, de către inculpată, a trei contracte de achiziții, în baza cărora, din mijloacele financiare ale bugetului local, s-au achiziționat materialele de construcție necesare pentru „reconstrucția” gardului Bisericii „Nașterea Maicii Domnului”. În acest sens, depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege s-a manifestat prin următoarele elemente:

a) divizarea achiziției, în vederea evitării procedurilor legale de achiziții (cererea ofertelor de prețuri), prin încheierea a trei contracte separate, având, în ansamblu, același obiect („reconstrucția” gardului) și fiind finanțată din aceeași sursă (articol bugetar) - fapt care rezultă din conținutul contractelor numite, anexate la materialele cauzei în calitate de documente; actul privind rezultatele inspectării financiare tematice efectuate la Primăria s. Colonița din 12.03.2015, care a relevat încălcarea menționată și care nu a fost contestat de nimeni, inclusiv de către inculpată; declarațiile specialistului din cadrul Inspecției Financiare Bondari O. La începutul procesului de judecată, apărarea a declarat că va aduce în

fața instanței un alt specialist în achiziții publice, care va combate probele acușării privind divizarea achiziției - fapt care așa și a rămas doar o promisiune neîndeplinită;

b) achiziția s-a efectuat în lipsa unei decizii a Consiliului local: decizia nr. 8/1 din 23.12.2013, în anexa nr. 1, la care face trimitere apărarea, prevede doar alocarea de către Consiliu, pentru „gospodăria comunală”, a unei sume de 361 mii lei, fără a descifra expres această sumă. În context, descifrarea este o atribuție exclusivă a Consiliului local, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală și nu a primarului. Nici nota contabilă, care, chipurile, a fost prezentată consilierilor (dar de fapt nu a fost prezentată - fapt confirmat de consilierul Iarmenco M.), nici declarațiile primarului în cadrul ședinței Consiliului local din 23.12.2013, cu privire la doleanța de a „finisa gardul de la biserică” nu sunt părți integrante ale deciziei Consiliului local. Mai mult, decizia nr. 8/1 din 23.12.2013, la care se referă partea apărării, la momentul comiterii faptelor, a fost deja modificată prin Decizia nr. 1 din 22.01.2014, în conformitate cu care cheltuielile pentru „gospodăria comunală” au fost reduse de la 361 mii lei la 187,6 mii lei. Această nouă decizie iarăși nu a fost descifrată de Consiliu la momentul efectuării plăților respective, inculpata, asumându-și rolul autorității reprezentative și deliberative, a decis de sine stătător destinația acestor mijloace bănești;

c) „reconstrucția” gardului Bisericii din sat nici nu se încadrează în articolul „gospodăria comunală” - fapt declarat de către specialistul în achiziții publice în cadrul examinării cauzei, respectiv, achizițiile efectuate de inculpată nu pot fi fundamentate pe articolul menționat din bugetul local. Mai mult, acest gard, la momentul comiterii faptelor, nu se afla la balanța primăriei - fapt confirmat de către martorul Glijin O. (contabilul primăriei) și însăși de către inculpata Zaporojan A. Totodată, din ansamblul circumstanțelor cauzei (aservirea bisericii, organizarea lucrărilor de „reconstrucție” a gardului de către parohul bisericii, construcția gardului în aceeași epocă cu biserica, etc.), dar și reglementărilor legale (art. 3, 17 și 39 din Legea privind libertatea de conștiință, de gândire și de religie, nr.125-XVI din 11.05.2007 și pct. 22 din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Statutului provizoriu de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe din Moldova nr.848 din 23.12.92) rezultă că gardul „reconstruit” aparține Bisericii Ortodoxe din Moldova și nu comunității locale. Or, mijloacele comunității nu puteau fi alocate în scopurile indicate;

d) nu avea dreptul inculpata să încheie contractele menționate de achiziții și în virtutea normei prohibitive din art. 59 al Legii nr.1530 din 22.06.1993 privind ocrotirea monumentelor, în conformitate cu care „orice activitate care pune în pericol integritatea monumentelor urmează a fi coordonată cu organele de stat pentru ocrotirea monumentelor sau cu organele de autoadministrare locală. Executarea și finanțarea activităților nesancționate de organele competente se interzic”.

3) în rezultatul faptelor ilicite a inculpatei Zaporojan A., s. Colonița a fost prejudiciat cu suma totală de 95.654,50 lei, adică suma contractelor încheiate de

ultima și executate. Această sumă este considerabilă pentru localitate, ținând cont de coraportul acestei sume la cuantumul mijloacelor financiare alocate de Consiliul local în articolul „gospodăria comunală” pentru întregul an 2014 (187,6 mii lei) - mai mult de jumătate. Mai mult, cheltuielile efectuate de inculpata au fost zădărnice, întrucât, potrivit art. 53 din Legea nr.1530 din 22.06.1993 „persoanele fizice și juridice care au pricinuit daune unui monument sau zonei de protecție a acestuia vor readuce la starea inițială monumentul și zona de protecție, iar dacă acest lucru este imposibil, vor acoperi pagubele în modul stabilit de lege”. Din declarațiile specialiștilor și documentele întocmite de aceștia rezultă că readucerea în starea inițială a monumentului este posibilă, deci, gardul nou, construit din mijloacele financiare ale satului Colonița la decizia inculpatei Zaporojan A., va fi demolat în conformitate cu prevederile legale.

Referitor la achitarea inculpaților Mazil I. și Tofan V. învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 221 Cod penal, deoarece fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, instanța de apel urma să adopte o decizie de încetare a procesului penal în conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP și art. 332 alin. (1) CPP, raportate la prevederile art. 275 alin. (1) pct. 9) CPP și art. 285 alin. (2) CPP, deoarece este prezent un caz de nereabilitare a persoanei, fiindcă caracterul infracțional al faptei conform art. 8 CP se stabilește de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Art. 275 alin. (1) pct. 9) CPP stipulează că, urmărirea penală urmează a fi încetată în cazul în care există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Art. 285 alin. (2) CPP stipulează că, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 5)-9) CPP.

Art. 332 alin. (1) CPP stipulează că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei penale, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), art. 285 alin. (2) CPP instanța de judecată prin sentință încetează procesul penal.

Art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP prevede că, sentința de încetare se adoptă dacă există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Potrivit art. 394 alin. (3) pct. 2), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului și motivele pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (*pct. 1., 2. din decizie*), instanța de fond:

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, în fapt și drept, invocate în rechizitoriu, nespecificând esența probelor scrise și ce confirmă sau infirmă acestea, neindicând motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării în coroborate cu norme procesual-penale concrete.

Mai mult, rezumatul sumar al instanței că inculpații Tofan V. și Mazîl I. **„nu au cunoscut că Biserica „Nașterea Maicii Domnului” din s. Colonița, mun. Chișinău este inclusă în lista monumentelor istorice luate sub ocrotirea statului, astfel nu li se poate imputa deteriorarea monumentului de istorie și cultură..., ei nu pot fi supuși răspunderii penale pentru fapta incriminată și urmează a fi achitați”**, nu corespunde criteriilor de apreciere a probelor administrate pe caz, prescrise în art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală;

b) în descriptiv sunt relevate diverse motive de achitare a inculpatei Zaporojan A., cum ar fi: **„...lipsind în acțiunile inculpatei atât latura obiectivă cât și cea subiectivă a componentei date de infracțiune ..., nu și-a găsit confirmare vina că ea ar fi comis infracțiunea...”**.

Totodată, în dispozitiv a indicat divergent că ea este achitată pe art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

Pe lângă aceasta, concluzia confuză a instanței că faptele inculpatei „*sunt acțiuni cuprinse de art. 327/1 alin. (3) Cod contravențional...*, învinuirea adusă inculpatei Zaporojan A., cuprinde mai multe capete de acuzare, urmează să se expună organul sau persoana cu funcții de răspundere *conform competenței și procedurii contravenționale aplicabile*”, contravine prescripțiilor din art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, cât și din art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevăd că în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descripțivului deciziei atacate, cât și a procesului-verbal al ședinței judiciare (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond în raport cu învinuirea formulată inculpaților Zaporojan A., Tofan V. și Mazîl I., nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal în partea privind achitarea inculpatei Zaporojan A.;

b) doar a trecut în revistă probele administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, nespecificând esența probelor scrise și ce confirmă sau infirmă acestea, neindicând motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării în coroborate cu norme procesual-penale concrete.

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile martorilor Ciocanu S., Tintiuc S., Ștefăniță I., Oleacu C., Iarmenco M. și Capsamun P.;

d) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror și repetate în recursul ordinar, inclusiv în felul și esența probatorie, în care acestea sunt reproduse la pct. 3. și 5. din prezenta decizie (pct. 3., 5. din decizie);

e) a concluzionat confuz, neclar și divergent că: „**prima instanță corect a ajuns la concluzia că fapta inculpaților Tofan V. și Mazîl I. nu întrunește elementele infracțiunii ..., or, inculpații urmau a fi achitați din alt motiv, și anume că fapta lor nu este prevăzută de legea penală.**

Astfel, prin Legea nr. 75 din 21.04.2016 a fost modificat Codul penal, art. 221 (distrugerea sau deteriorarea intenționată a monumentelor de istorie și cultură) fiind exclus și, în același timp, introdus articolul 199¹ (deteriorarea sau distrugerea bunurilor din patrimoniul cultural), ultimul fiind mai grav, deoarece prevede pedeapsa cu închisoarea.

Luând în considerare că prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal oferă un efect retroactiv Legii nr. 75 din 21.04.2016 privind modificarea și completarea unor acte legislative, prin care a fost abrogat art. 221 din Codul penal, aceste prevederi legale urmează a fi aplicate în privința inculpaților, astfel fapta inculpaților Tofan V. și Mazîl I. nu este prevăzută de legea penală, norma penală incriminată inculpaților fiind abrogată”.

Or, în cazul în care fapta prevăzută în art. 221 Cod penal nu a fost decriminalizată, ea fiind regăsită în art. 199¹ Cod penal, concluzia instanței de apel, reprodusă supra, vădit contravine prescripțiilor din art. 8 și 10 alin. (2) Cod penal, conform căror caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul de pe rol este unul întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vasile Bolduratu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, în privința inculpaților Tofan Victor xxxxxxxx, Mazîl Iurie xxxxxxxx și Zaporojan Angela xxxxxxxx, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 17 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun